

CELE TREI ZILE DE SĂRBĂTOARE LA LAVRA SFÂNTULUI SAVA

De vineri, 4/17 decembrie 2021 până duminică, 6/19 decembrie 2021, la Lavra Sfântului Sava, în deșertul Iudeii, pe partea dreaptă a pâraului Chedron, care duce la Marea Moartă, s-au prăznuit, în trei zile, sărbătorile Sfântului Părinte Ioan Damaschinul, a Sfântului Părinte Sava cel Sfințit și a Sfântului Părinte Nicolae, Episcopul Mirei Lichiei.

Lavra a fost întemeiată de Sfântul Sava, care a venit din Capadocia, în Țara Sfântă, în anul 456 d.Hr. și care, timp de mulți ani, a primit pregătirea monahală de la Sfântul Eutihie cel Mare și de la Sfântul Teoctist, împreună-nevoitor al acestuia. Începând cu această Lavră, Sfântul Sava a întemeiat mai multe Mănăstiri în Palestina și a devenit părintele duhovnicesc și îndrumătorul a mii de călugări, precum și un apărător al învățăturii ortodoxe la cel de-al 4-lea Sinod Ecumenic de la Calcedon din 451 d.Hr. împreună cu Sfântul Teodosie Întemeietorul Vieții de Obște, după cum mărturisește biograful Sfinților Palestinieni, Chiril de Skythopolis.

În această vestită mănăstire, pomenirea Sfântului Ioan Damaschinul a fost prăznuită pe 4 decembrie la paraclisul care îi este închinat, unde se află și mormântul său, de către Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, care va rămâne la Lavră până pe 6 decembrie, de sărbătoarea Sfântului Nicolae.

Sâmbătă, pe 5/18 decembrie 2021, a fost oficiată o priveghere de toată noaptea de către IPS Părintele nostru și Patriarh al Ierusalimului, Teofil, cu ocazia pomenirii Sfântului Sava cel Sfințit. Împreună-slujitori ai Preafericirii Sale au fost ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei și Mitropolitul Ioachim al Helenoupolei, și Ieromonahii aghiotafiți. Răspunsurile la strană au fost date de către Ierodiaconul Simeon și ajutoarele sale în limba greacă în dreapta și de către Arhimandritul

Filotei în limba arabă în stânga. La priveghere au participat numeroși credincioși ortodocși din Betleem, Beit Sahour, Beit Jala și din nordul Israelului, în prezența de onoare a Consulului General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

Înainte de Sfânta Împărtășanie, Preafericirea Sa a ținut următoarea predică:

„Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.” (Psalmul 118, 35-37), proclamă psalmistul.

Iubiți părinți și frați în Hristos,

Cucernici creștini

Pustia se bucură astăzi, împreună cu pământul de lângă râul Iordan, la pomenirea Dreptului și purtătorului de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel Sfințit, în Lavra sa, locul nevoinței sale.

Sfântul nostru Părinte Sava a fost un vas sfințit și un sălaș al Duhului Sfânt încă din pântecul mamei sale, de aceea a devenit vârful dreptilor și întocmai cu îngerii. El a reușit acest lucru ascultând cuvântul lui David: „Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă.” (Psalmul 118, 37).

Interpretând aceste cuvinte ale lui David, Sfântul Atanasie cel Mare spune: „Trufia este obsesia de a vedea priveliști, privirea celor care nu sunt de trebuință și imaginația deplasată a minții, pe care Pavel o explică spunând: „Așadar, aceasta zic și mărturisesc în Domnul, ca voi să nu mai umblați de acum cum umblă neamurile, în deșertăciunea minții lor, întunecați fiind la cuget, înstrăinați fiind de viața lui Dumnezeu, din pricina necunoștinței care este în ei, din pricina împietririi inimii lor ” (Ef. 4, 17-18). Trufia minții înseamnă ca cineva să aibă mintea logică și să nu o folosească

pentru vederea lucrurilor adevărate, ci să lase mintea să îl dea pe mâna temnicherului Satana. Nevrând să fie așa, el spune: „Întoarce ochii ca să nu vadă deșertăciunea”. Pentru că și acesta este un act al harului lui Dumnezeu”.

Într-adevăr, Sfântul Sava a primit harul lui Dumnezeu, pentru că, așa cum spune Sfântul Ioan Scărarul: „Școala și educația pe care am avut-o încă din copilărie își joacă rolul în virtutea și în viața monahală și, fie ne ajută, fie ne incurcă”.

Cu alte cuvinte, Sfântul Sava a renunțat încă din copilărie la deșertăciunile acestei lumi și a căutat viața monahală a călugărilor din deșert, după cum confirmă biograful său Chiril de Skythopolis: „Sava a fost predestinat de Dumnezeu încă de când era în pântecul mamei sale și văzut de dinainte de a i se forma trupul, după cum spune marele profet Ieremia (ref. Ier. 1, 4-5). Disprețuind toate lucrurile legate de viața lumească, s-a dat în seama Mănăstirii numite Flavianes... unde a fost instruit cu precizie în viața monahală și în scurt timp a învățat psaltirea și regulile modului de viață cenobitică”.

Părintele nostru Sava a învățat modul și căile nevoinței ca ucenic al marilor asceți ai pustiei, Teodosie Întemeietorul vieții de obște, Eutihie cel Mare, Teoctist și Gherasim. A devenit un învățător al deșertului, un far spiritual care strălucește în întuneric. „Și fiind pedepsiți cu puțin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare și i-a găsit vrednici de El. Ca pe aur în topitoare, așa i-a lămurit, și ca pe o jertfă de ardere întreagă i-a primit ” (Înțelepciunea lui Solomon 3:5-6), potrivit înțeleptului Solomon.

Acest lucru este mărturisit tocmai de actuala Lavră, pe care Sfântul a întemeiat-o, precum și de moaștele sale întregi, nestricăcioase și înmiresmate, care se află aici. Și mai mult, acest lucru este mărturisit de prezența monahilor de la Sfântul Sava, care se roagă neîncetat pentru sufletele lor și

pentru noi toți și păzesc lumina mereu aprinsă a învățăturilor dăruite lor de Sfântul Sava cel Sfințit: „Lumina călugărilor sunt Îngerii, iar lumina tuturor oamenilor este viața călugărilor”, spune Sfântul Ioan Scărarul.

Aceste cuvinte inspirate de Dumnezeu, dragii mei frați, sunt conținutul învățăturilor Sfântului nostru Părinte Sava către toți călugării, și mai ales către cei care se străduiesc în nevoințe în Lavra sa. Și aceasta, pentru că însuși purtătorul de Dumnezeu Sava „a ajuns la rânduielele Îngerilor, a căror viață a urmat-o fără prihană”, după cum spune imnograful său.

Cât despre noi, cei care cinstim pomenirea celui întocmai ca îngerii Sava, care are îndrăzneală înaintea lui Hristos Dumnezeu, să îl rugăm ca împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, Maica Domnului nostru, să se roage neîncetat pentru iertarea păcatelor noastre și pentru ca în peștera sufletelor noastre să strălucească zorii luminii cunoașterii Soarelui Dreptății, Domnul nostru Iisus Hristos.

Și să zicem împreună cu psalmistul: „lăuda- vor cerurile minunile Tale, Doamne, și adevărul Tău, în adunarea sfinților” (Psalmul 88, 6). Și mai în amănunt; cerurile Te vor lăuda pe Tine cu puterile îngerești, Doamne. Esența și puterea lui Dumnezeu sunt vrednice de admirație. În Biserica Sfinților, adică a celor din ceruri, neîncetat îngerii Te laudă pe Tine. Amin. Multe bucurii și un Crăciun binecuvântat!”

O masă a urmat după încheierea Sfintei Liturghii, după care, Preafericirea Sa a mulțumit lui Dumnezeu pentru această sărbătoare duhovnicească și, însoțit de Părinți, s-a întors la Ierusalim trecând pe la Mănăstirea Sfântului Teodosie Cenobiarhul.

Din partea Secretariatului-General